

[Søren Hansen]

sammenhæng stå ansigt til økse – kan ingen video- eller tekstmaskine erstatte.

Forslaget om om- og tilbygning skal roses ud fra det synspunkt, at man yder bygningerne, både den fredede del af dem og de øvrige, respekt. Palæet vil fortsat være en stor og smuk perle lige midt i hovedstaden.

Tilbage står finansieringen. Jeg synes, det er smukt, at Egmont Fonden har støttet og vil støtte projektet. Lidt mindre flot, kan man sige, er det, at samfundet har prioriteret denne og i og for sig også andre kulturopgaver så lavt, at forfaldet har tag i både bygninger og installationer i det omfang, der er tale om, og således at vi altså har nået en situation, hvor private eller andre må træde til på et område, der er så nationalt, som nationen selv er det.

Nationalmuseet er nationens ejendom, det vil sige vores alles ejendom. Store dele af samlingerne er oven i købet skaffet til veje ved befolkningens gaver til museet. På den baggrund går vi imod forslag om entréindtægt til Nationalmuseets egentlige samlinger. Det museumsfaglige råd har om dette sagt, at entréindtægter vil være et brud på grundlæggende principper for befolkningens frie adgang til Danmarks kulturarv, og i denne vurdering er vi helt og aldeles enige.

Jeg har lidt svært ved at overskue finansieringen, som den er foreslået, for så vidt angår den statslige andel. Så vidt jeg kan se af finanslovsforslaget for 1986 og af budgetoverslagene, er der nemlig ikke overensstemmelse mellem lovforslaget og de deri anførte statsudgifter på 150 mill. kr. og så det, der står i budgetoverslagene, men det vil vi se nærmere på i udvalget.

Der er, så vidt jeg har kunnet se, ikke ofret én eneste linje på § 1, stk. 2, altså forudsætningen om, at Nationalmuseet fra anden side skal opnå tilskud til byggearbejderne m.v. på mindst 100 mill. kr. Det er dog et ganske betragteligt beløb, der er tale om her, og også et princip, der må påkalde sig en vis opmærksomhed.

Som et princip i denne sammenhæng vil jeg gerne sige, at det må lægges sådan til rette, at der ikke kan knyttes nogen former for betingelser til sådanne tilskud. Afgørende er, når det drejer sig om finansieringen, at der ikke bliver tale om, at den øvrige del af kunst- og kulturlivet i sidste ende kommer til at finansiere forslaget. Det vil vi søge at tage

højde for under det videre arbejde med forslaget.

Til sidst vil jeg sige, at det lyder betryggende og beroligende, at der er etableret en kontakt og en aftale med undervisningsministeriets byggedirektorat om bistand i forbindelse med gennemførelse af projektet. Hermed ligger den del af sagen, så vidt jeg kan vurdere, i de allerbedste hænder.

Per Stig Møller (KF):

I en verden med stadig hastigere forandringer og stadig tættere sammenkobling og samvær mellem forskellige kulturer bliver det stadig vigtigere at forstå både sig selv og andre. Forudsætningen for et konstruktivt og givtigt møde mellem kulturerne er ikke, at disse opgiver deres særpræg, men at de netop erkender dem og herudfra tilbyder omverdenen en ekstra dimension, nemlig deres egen.

Har man ikke selvforståelse, vil man glide rundt mellem alle mulige andre forståelser for til sidst at trille ned, hvor bordet hælder mest. Frygten for et stærkere samspil på det kulturpolitiske felt inden for eksempelvis EF forekommer derfor mest at være et udtryk for en frygt for ikke selv at slå til, ikke selv at være noget, og er man ikke noget i sig selv, er man jo intet. Frygten er naturligvis ubegrundet, men den viser, hvor svag vores selvforståelse som danske i grunden er blevet: vi er hverken nordboer eller europæere, men heller ikke helt klar over, hvad det vil sige at være danske.

Derfor arbejder vi for at styrke historien. Herigennem styrker vi vort særpræg og vor selvforståelse og dermed vor evne til at bidrage til kulturernes internationale samspil. En historieløs slægt bliver alt for let at forføre for dem, der agter at føre os på vildveje. Den vil ikke vide, hvorfor situationen er, som den er, og hvordan vi er kommet i den. Den vil ikke kende fortidens prøvelser og de måder, hvorpå de er blevet overvundet. Den vil tro sig unik og i en unik situation, og dens svar kan bogstavelig talt blive unikt og det sidste – sådan er flere kulturer faktisk gået i opløsning.

Når vi vil styrke historien, vil vi altså styrke vores modstandskraft og fremtidsvilje samt vor evne til at bidrage til kulturernes koncert. Det er hovedgrunden til, at vi finder